

ἦ ἐν τῷ χεῖλει αὐτοῦ. Ἐπὶ τοῦ ἀστέρος τοῦ 1866 μετεχειρίσθησαν τὸ πρῶτον τὸ φασματοσκοπίον, ἐφάνη δὲ ἡ φωτεινὴ ἐκεῖνη γραμμὴ ἣτις ἀνήκει εἰς τὸ φλεγόμενον ὑδρογόνον, καὶ ἣτις εὐρίσκεται ἡ αὐτὴ καὶ ἐν ταῖς ὑπερμεγέθεσιν ἀερίων ἐκρήξεσι τοῦ ἡλίου.

Πιθανὸν οἱ ἀστρονόμοι νὰ ἔσπευσαν καὶ τὸν νέον ἀστὲρα ἐν τῷ κύκῳ νὰ ἐξετάσωσι διὰ τοῦ φασματοσκοπίου. Τὸ τηλεγράφημα περὶ αὐτοῦ ἐστάλη ἤδη τὴν νύκτα τῆς 24 Νοεμβρίου εἰς Βιέννην.

Ἐν Ἀθήναις, Δεκεμβρίῳ μηνὶ 1876.

I. Φ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΣΜΙΑΤ,

Διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀστεροσκοπεῖου.

ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Ἐν Γαλλίᾳ ἀναλογεῖ εἰς βουλευτὴς ἐπὶ 75,000 ψυχῶν	
» Πρωσσίᾳ » » » » 56,000 »	
» Αὐστρίᾳ » » » » 56,000 »	
» Ἰταλίᾳ » » » » 52,000 »	
» Ἰσπανίᾳ » » » » 50,000 »	
» Ἀγγλίᾳ » » » » 47,500 »	
» Βελγίῳ » » » » 40,500 »	
» Βαυαρίᾳ » » » » 31,500 »	
» Ῥωμανίᾳ » » » » 28,000 »	
» Ἑλβετίᾳ » » » » 20,000 »	
» Δανίᾳ » » » » 17,000 »	
» Ἑλλάδι » » » » 7,500 »	

Ὡστε ἐκ πασῶν τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης τοὺς πλείστους βουλευτὰς τρέφει σχετικῶς ἡ Ἑλλάς. Εὐτυχῆς Ἑλλάς!

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΗ ΠΑΡΑΒΟΛΗ

Ὁ Λόρδος Βύρων ἐν τῷ ἐπομένῳ ἀμμήτῳ χωρίῳ τοῦ Γκιαουρ (1813) ἐξωμοίασε τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἄνθρωπον πρὸ μικροῦ μόλις θανόντα:

*

Ὅστις εἰς θανάτου κλίνῃ ἔτυχε ποτὲ νὰ ἔλθῃ πρὶν ἀκόμη ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου του παρελθῆ, ἢ πανώλεθρος ἐκεῖνη, πρώτη τῆς ἀνυπαρξίας, ἀλλ' ἐσχάτη τῶν κινδύνων, τῶν παθῶν, τῆς ἀγωνίας, (πρὶν τὸ πρόσωπον ὁ ὄντις παραφθεῖρη τοῦ θανάτου καὶ τὸ ἐπιμένον κάλλος σέση μὲ τὰ δάκτυλά του), θὰ ἐθαύμασε βεβαίως τὴν ἀγγελικὴν γαλήνην, τῆς ἐκστάσεως τὸ ἦθος, τὴν ἀτάραχον εἰρήνην, τὴν ὠχρὰν ἐκεῖνην ὄψιν, σιτεῖαν, ἀλλ' ἀνεμμένην, τὴν ὑπὸ τῆς ἀτονίας τρυφερῶς ὠραισμένην· ἀν δὲν ἔδωκε τὸ ὄμμα τὸ στερεὸν καὶ φρικαλέον, ὅπου δὲν γελᾷ, δὲν λάμπει, οὔτα δάκρυ χύνει πλέον, καὶ τὸ μέτωπον ἐκεῖνο τὸ ξηρὸν καὶ παγωμένον, ὅπου ἡ τῶν τέρπων νάρχη τῶν ἐκεῖ παρισταμένων τὴν ψυχὴν καταταράττει, ὡς ἀν ἐμελλον ὁμοίαν καὶ αὐτοῖ νὰ λάθουν τύχην μετ' ὀλίγον, τὴν ὅποιαν τρέμουν βλέποντες καὶ φρίττουν, ἀτενίζον μολοντοῦτο· ἀν τὸ μέτωπον, καὶ τ' ὄμμα ἐμπροσθεν δὲν εἶχε τοῦτο, στιγμῆς, — ὄχι, — ὥρας ὅλας αὐτὸς ἤθελε διατάξει, ἀν ὁ θάνατος τῷ ὄντι τὸν νεκρὸν ἐξουσιάζῃ·

τόση χάρις καὶ γαλήνη, τόση καλλονὴ μεγάλη κατὰ τὰς στιγμῆς τὰς πρώτας τοῦ θανάτου ἐπιβάλλει! Καὶ αὐτῆς τῆς παραλλῆς ἡ εἰκὼν εἶναι ὁμοία· εἶναι ἡ Ἑλλάς, ἀλλ' ὅμως ἡ Ἑλλάς νεκρὰ καὶ κρύα! νὰ νεκρὰ, ἀλλὰ ὠραία· νὰ ψυχρὰ, ἀλλὰ γλυκεῖα· ὅμως φρικτῆς μὴ βλέπων οὐδαμῶς ζωῆς σημεῖα. Καλλονὴν τοιαύτην ἔχουν μόνον οἱ ἀποθαμμένοι, ἣτις, καὶ ψυχῆς ἀπουσίας, εἰς τὸ πρόσωπόν των μένει· ἣτις, ἕωσού ὁ τάφος σκεπασθῆ ἀπὸ τὸ χῶμα, μᾶς πλανᾷ ἐν ᾧ μᾶς δεῖχνει ψευδῆ χάριν, ψευδῆς χρῆμα. Ἀγγλὴ τῆς ψυχῆς εἶν' αὐτὴ εἰς τὸ τέρμα τοῦ σταδίου, εἶν' ἀστὴρ περιαιγάζων τὰ ἔρειπτα τοῦ βίου, ἐκπευσάντων αἰσθημάτων ζωῆς τὸ τελευταίον, σπινθῆρ, — ἔως ἀπὸ φλόγα οὐρανίαν ἀπορβέων, — ὅστις τὸν νεκρὸν φωτίζει, ἀλλὰ δὲν θερμαίνει πλέον.¹

*

Εἰς τὸ ἐν ἔτει 1876 θέαμα τῆς Ἑλλάδος ἀρμόζει ἄρα ἡ μελαγχολικὴ αὕτη παραβολή;

ΑΙΠΘΕΙΑΙ

* * * Ἐπιμελοῦ νὰ τηρῆς φαινὸν εἰς τὴν καρδίαν σου τὸν σπινθῆρα ἐκεῖνον τοῦ οὐρανίου φωτός, τὸν ὀνομαζόμενον *συνείδησις*. (Βάσιγκτων.)

* * * Ὁ κόσμος οὗτος δὲν εἶνε κόσμος πλανῶν. Ἐμβαθύνοντες δ' εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτοῦ, τὸν εὐρίσκετε συμφωνότατον καὶ πιστότατον εἰς ἑαυτόν. Ὁ ἀστὴρ δὲν ψεύδεται, οὐδ' ἡ σταγὼν τῆς δρόσου. Ὑμεῖς μόνον ἔχετε τὸ πλεονέκτημα τοῦ ψεύδους καὶ λέγετε: Ὁ κόσμος ἐστὶν ἀπατηλὸς, καὶ ψεύδεται. Αἰτιᾶσθε ὑμᾶς αὐτοὺς μόνον. (Edgar Quinet.)

* * * Αἱ γυναῖκες ἔχουσι σφόδρα ἀνεπτυγμένον τὸ τῆς ἰδιοκτησίας αἰσθημα, ἡ δὲ ἰδιοκτησία, περὶ ἧς πρὸ πάσης ἄλλης ἐνδιαφέρονται, εἶνε ὁ σύζυγος αὐτῶν. (Laboulaye.)

* * * Ὅστις βαδίζων ἴσταται ἐκάστοτε, ἵνα ῥίπτῃ λίθους κατὰ πάντων τῶν ὀπισθεν αὐτοῦ ὑλακτούντων κυνῶν, οὐδέποτε φθάνει εἰς τὸ τέρμα τῆς ὁδοπορίας αὐτοῦ. (Γουρικὴ παροιμία.)

* * * Ἡ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ τιμιότης εἶνε ἐγγύησις καὶ περὶ τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς· εἰ δὲ μὴ, ἡ πολιτικὴ εἶνε κωμῳδία, ἐν ἧ ἕκαστος, φέρων προσωπεῖον, παριστᾷ πρόσωπόν τι καὶ διασκεδάζει, ὁμιλῶν περὶ συνειδήσεως, δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων, ἐνῶ ἐξ ὅσων λέγει οὐδὲν πιστεύει.

Εἶνε ἀδύνατον νὰ φαντασθῆ τις πόσῃν ποσότητα ξύλων ἀπαιτεῖ ἡ κατασκευὴ καὶ συντήρησις τῶν σιδηροδρόμων ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις, ἐνθα τὰ ἐλάσματα εἶνε ξύλινα. Ἐφημερίς τις ὑπολογίζει ὅτι ἀπαιτοῦνται 750,000 στρεμμάτων συμφύτου δάσους, ὅπως παραγάσῃ τὴν ἀναγκασίαν ξυλείαν.

I. Μετάφρασις: Αἰκατερίνης Κ. Δοσίου.

μία δὲ σακχάρους στοιχίζει εἰς τὸν ἔμπορον δρ. 1.35 λ., ὁ δὲ φόρος 40 λ. κατ' ἑκάστην τὸν σακχαρι τῷ στοιχίζει δρ. 1.45 λ., καὶ ἐὰν θέλῃ νὰ κερδίσῃ 15 λ. τὴν ἑκάστην, θὰ πωλήσῃ δρ. 1.60 τὴν ἑκάστην.

Διότι ὁ καταναλωτὴς δὲν πληρώνει ἀπ' εὐθείας τὸν φόρον τοῦτον εἰς τὸ Κράτος, ἀλλ' ἐμμέσως, ἤτοι διὰ τοῦ ἐμπόρου, διὰ τοῦτο τὸν ἀποκαλοῦσιν ἔμμεσον φόρον.

Γέρω-Πέτρος.—Ἐπειδὴ οἱ ἔμμεσοι φόροι πληρώνονται ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ὁ δὲ φόρος συγγέεται μὲ τὴν τιμὴν τοῦ ἐμπορεύματος, οἱ φόροι οὗτοι σχεδὸν πληρώνονται χωρὶς νὰ τὸ παρατηρήσῃ τις. Δύναται τις μάλιστα νὰ εἰπῇ ὅτι πολλοὶ ἔμμεσοι φόροι πληρώνονται μόνον ὅταν τις θέλῃ. Οὐδεὶς ὑποχρεοῦται νὰ καπνίζῃ ἢ νὰ πίνῃ οἶνοπνεύματα, ἐν ἀνάγκῃ μάλιστα καὶ νὰ ἐξοδεύῃ σακχαρι.

Πέτρος.—Καὶ τὸ χαρτόσημον;

Διδάσκαλος.—Τὸ χαρτόσημον εἶναι φόρος ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν καὶ πάσης ἐπισήμου πράξεως.

Πολλοὶ καταφέρονται κατὰ τῆς ποικιλίας τῶν φόρων, λέγοντες ὅτι ἡδύνατο νὰ ὑπάρχῃ εἷς μόνος φόρος, ὁ *μοναδικὸς* δὲ οὗτος φόρος νὰ ᾔῃ ἀνάλογος τοῦ εἰσοδήματος ἐνὸς ἑκάστου. Ἐπειδὴ ὅμως πολλοὶ δὲν θὰ ἐδήλουν τὸ ἀληθὲς εἰσοδήματά των, ἀλλὰ τὸναντίον θὰ ἐσμίκρυνον τὸ ποσὸν, οἱ τίμιοι ἄνθρωποι, οἱ λέγοντες τὴν ἀλήθειαν, θὰ ἐπλήρωνον περισσότερον τῶν ψευδομένων.

Ἐκτὸς τούτου ἐν τῇ βιομηχανίᾳ καὶ τῷ ἐμπορίῳ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προῖδῃ τις ὅ,τι θὰ κερδίσῃ. Ὡστε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἰπῇ τις ἀκριβῶς τὴν ἀλήθειαν.

Τέλος, μὲ τὸν *μοναδικὸν* φόρον, διὰ πολλὰ πρόσωπα θὰ ᾔῃ μέγα τὸ ποσὸν, διότι πρέπει νὰ καταβληθῇ συγχρόνως καὶ ὀλιγῶς, καὶ θὰ ἐπέφερε πολλὰς δυσκολίας.

Ἡ ποικιλία τῶν φόρων, ὅχι μόνον σκοπεύει νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ὅσον ἔνεστι δικαίαν διανομὴν αὐτῶν, ἀλλ' ἄμα νὰ τοὺς καταστήσῃ καὶ ἀνεκτικωτέρους.

Τὸ πρῶτον μέρος παντὸς πράγματος.

Ὁ Νικόλαος ἡμέραν τινὰ ἦλθεν εἰς τοῦ διδασκάλου διὰ νὰ τὸν συμβουλευθῇ ἐπὶ τινος ἀποφάσεώς του. Ἐσκέφθη νὰ μεταβῇ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οἱ μισθοὶ εἶναι μεγάλοι, καὶ κατὰ συνέπειαν ζῆ τις καλλίτερα.

Ὁ διδάσκαλος τὸν ἔκαμε νὰ ἐννοήσῃ ὅτι πᾶσα σκέψις ἔχει καὶ τὸ πρῶτον μέρος τῆς, ὅτι δηλ. πᾶν πρᾶγμα ἔχει τὴν καλὴν καὶ κακὴν του ἔποψιν· καὶ ὅτι πρέπει τις μετὰ πολλῆς περισκέψεως νὰ συγκρίνῃ τὴν καλὴν μὲ τὴν κακὴν ἔποψιν, ἤτοι νὰ θέτῃ ἐπὶ τῆς πλάστιγγος τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν καὶ νὰ ἀποφασίζῃ τὸ μέρος πρὸς τὸ ὁποῖον κλίνει ἡ πλάστιγγῆ.

Εἰς ταῦτα ὁ Νικόλαος ἀπήντησεν ὅτι εἰς τὰς μεγάλας πόλεις τὸ καλὸν ὑπερέχει τοῦ κακοῦ.

—Καλὰ, εἶπεν ὁ διδάσκαλος, ἰδοὺ ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ ὁποῖος διήλθε πολὺν καιρὸν τῆς ζωῆς του εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, καὶ γνωρίζει καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ ἄς ὀμιλήσωμεν μετ' αὐτοῦ.

Ὁ Νικόλαος εἶπεν ὅτι εἰς τὰς μεγάλας πόλεις εὐρίσκει τις εὐκόλως ἐργασίαν, ὅτι οἱ μισθοὶ εἶναι πολὺ μεγάλοι καὶ ἄλλα τοιαῦτα πράγματα.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἀπεκρίθη:

—Βεβαίως εἰς τὰς μεγαλοπόλεις οἱ μισθοὶ εἶναι μεγαλήτεροι παρὰ εἰς τὰ χωρία, ἀλλὰ δὲν ἔχει τις πάντοτε ἐργασίαν, καὶ ἐκτὸς τούτου ὁ βίος εἶναι πολὺ ἀκριβός. Ἐὰν δὲ τις κερδίζῃ περισσότερα καὶ ἐξοδεύῃ περισσότερα, τὸ κάτω τῆς γραφῆς εὐρίσκεται εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον.

Νικόλαος.—Θὰ κάμω οἰκονομίαν, καὶ θὰ τοποθετῶ τὰς οἰκονομίας μου εἰς τὴν Τράπεζαν.

Ἀλέξανδρος.—Πολλάκις ὅμως, ὅταν δὲν θὰ ἔχῃς ἐργασίαν, θὰ τρώῃς τὰς οἰκονομίας σου.

Νικόλαος.—Πολλάκις, ναί, ὅχι ὅμως πάντοτε. Ἐπειτα ὁ βίος εἶναι εὐχарιστότερος εἰς τὰς μεγαλοπόλεις ὑπάρχουσιν ὠραῖαι οἰκοδομαί.

Ἀλέξανδρος.—Καὶ ἔνθα φωλεᾷ τινὰ ἄνευ φωτὸς καὶ ἀέρος θὰ πληρώνῃς ἀκριβὰ.

Νικόλαος.—Ὁραῖοι περίπατοι.

Ἀλέξανδρος.—Εἰς τοὺς ὁποίους δὲν θὰ ἔχῃς καιρὸν νὰ πηγαίνῃς.

Νικόλαος.—Θέατρα.

Ἀλέξανδρος.—Πῶς λοιπὸν θὰ κάμῃς τὰς οἰκονομίας τὰς ὁποίας λέγεις; Πῶς; διὰ νὰ διασκεδάσῃς πηγαίνεις εἰς τὴν πρωτεύουσαν; Τότε λοιπὸν εἶσαι χαμένος. Ὅσοι θέλουν νὰ διασκεδάξουν συχνὰ, χάνουν τὴν ὄρεξιν τῆς ἐργασίας καὶ καταστρέφονται.

Νικόλαος.—Θὰ διασκεδάσω ἀφοῦ ἐργασθῶ καὶ χάριν ἀναπαύσεως.

Ἀλέξανδρος.—Ὅταν τις ἐργασθῇ σπουδαίως εἶναι πολὺ κουρασμένος διὰ νὰ ἐπιθυμῆσῃ διασκεδάσεις· ἔπειτα αἱ διασκεδάσεις στοιχίζουσι πολὺ ἀκριβὰ πάντοτε.

Νικόλαος.—Ἡμπορῶ νὰ διασκεδάσω χωρὶς νὰ ἐξοδεύσω τίποτε. Π.χ. ἀναγινώσκων, ὀμιλῶν μετὰ τινος φίλου, ἢ περιπατῶν.

Ἀλέξανδρος.—Δύναται τις καὶ ἐνταῦθα νὰ ἀναγνώσῃ, νὰ συνομιλήσῃ μετὰ φίλου ἢ καὶ νὰ περιπατήσῃ χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ ὑπάγῃ διὰ τοῦτο εἰς τὴν πρωτεύουσαν· ἄλλως τε, ἀσθενεῖ τις συχνότερον εἰς τὰς πόλεις παρὰ εἰς τὴν ἐξοχὴν.

Διδάσκαλος.—Πρέπει πάντοτε, φίλτατέ μοι Νικόλαε, νὰ συγκρίνῃς τὰ καλὰ μὲ τὰ κακὰ. Π.χ. ἐμπόρευμα τὸ ὁποῖον τιμᾶται εὐθηνὰ διαρκεῖ συχνάκις καὶ ὀλιγώτερον. Πάντοτε ἀγοράζει τις ἀναλόγως τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ, ὅπερ δαπανᾷ.